

REZOLUȚIA
CONFERINȚEI NAȚIONALE
a Federației Sindicatelor din Educație „SPIRU HARET”
Poiana Brașov, 16 mai 2017

- PROIECT -

Conferința Națională a Federației Sindicatelor din Educație „SPIRU HARET”, desfășurată la Poiana Brașov, în data de 16 mai 2017,

ANALIZÂND:

- situația actuală a învățământului românesc, rezultată în urma nenumăratelor „reforme” la care acesta a fost supus,
- conținutul legislației din domeniul educațional și sindical,
- contextul social, economic și politic românesc actual,
- contextul social, economic și politic european actual,
- confruntarea cu fenomenul globalizării și al evoluției societății bazate pe cunoaștere,

CONSTATĂ URMĂTOARELE:

1. Actul normativ care guvernează învățământul – respectiv *Legea educației naționale nr. 1/2011* – a fost adoptată de Guvern prin angajarea răspunderii în fața Parlamentului, cu ignorarea totală a partenerilor sociali și a regulilor de dialog, generând numeroase critici din partea personalului din sistem, a organizațiilor sindicale, a asociațiilor de părinți, a organizațiilor studenților și elevilor, a specialiștilor români și străini, atât pentru prevederile contradictorii, injuste, fără sens și discriminatorii, cât și pentru faptul că nu se ține cont de realitățile sistemului de învățământ românesc și de nevoile resursei umane (prin resursă umană, înțelegem nu doar salariații din sistem, ci întregul factor uman – inclusiv elevi, studenți, părinți). În consecință, începând cu anul 2012, *Legea nr. 1/2011* a suferit numeroase modificări/completări/prorogări de termene pentru aplicarea unor dispoziții, devenind astfel extrem de greu de urmărit, de înțeles și de aplicat.

2. Legislația în materia salarizării personalului din învățământ este extrem de „stufoasă” – O.U.G. nr. 57/2015, astfel cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016 (aprobată prin *Legea nr. 250/2016*) și O.U.G. nr. 43/2016, H.G. nr. 582/2016, H.G. nr. 935/2016, H.G. nr. 38/2017, O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2017, O.U.G. nr. 12/2017, O.U.G. nr. 17/2017. Acest „hățiș legislativ” permite

aplicarea prevederilor în cauză și în detrimentul, nu doar în folosul membrilor de sindicat.

3. Legea dialogului social nr. 62/2011 și Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii au fost și acestea adoptate de Guvern, prin asumarea răspunderii în fața Parlamentului, fără a se ține cont de regulile elementare ale dialogului social și cu intenția vădită de a lovi în salariați și în organizațiile sindicale care îi reprezintă.

4. Sistemul de învățământ trebuie să răspundă actualelor cerințe sociale, economice și politice, prin pregătirea unei forțe de muncă apte de a se integra pe piața internă și europeană a muncii.

5. Parlamentul European a adoptat, la 18 decembrie 2006, *Recomandarea privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții*, pe care cetățeanul european trebuie să le aibă pentru a beneficia de dezvoltare profesională, incluziune socială, locuri de muncă bine plătite, în spațiul european și mondial – document care constituie cadrul de referință european în domeniu. Educația, ca funcție deopotrivă socială și economică, are un rol fundamental în dobândirea de către cetățenii europeni a competențelor cheie necesare pentru adaptarea la o lume care evoluează rapid și este în continuă schimbare.

6. Forța de muncă din sistem migrează atât spre alte domenii de activitate, cât și spre alte zone geografice.

7. Este necesar ca toți factorii de decizie să ia atitudine și să acționeze **pentru** salariații din învățământ, astfel încât aceștia să își poată desfășura activitatea conform normelor Uniunii Europene.

În consecință, luând în considerare scopul său fundamental – apărarea drepturilor și promovarea intereselor membrilor de sindicat – și ținând cont de realitatea momentului (existența Proiectului național „ROMÂNIA EDUCATĂ”, inițiat de Președintele României, precum și actualul Program de Guvernare), **Federația Sindicatelor din Educație „SPIRU HARET” va ACȚIONA** pentru:

□ adoptarea unui **PACHET LEGISLATIV AL EDUCAȚIEI** – sustenabil și predictibil, cu prevederi clare și ușor de implementat, format din **LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE** și **STATUTUL PERSONALULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNT**, rezultat al unei largi dezbateri publice, în acord cu principiile și recomandările internaționale și care **să aibă la bază o strategie și o viziune pentru educație;**

□ rezolvarea, prin noua **LEGE-CADRU PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**, a tuturor problemelor privind salarizarea personalului din învățământ;

□ **redefinirea statutului socio-profesional** al salariatului din învățământ, într-o societate care pune accentul pe calitatea actului educațional;

□ **menținerea titularizării în sistem;**

□ **finanțarea** sistemului de învățământ preuniversitar de stat, **în sistem descentralizat**, prin alocarea fondurilor de la bugetul de stat **direct la unitatea de învățământ**, prin eliminarea verigilor intermediare și a sistemului de finanțare per elev/preșcolar;

- dezvoltarea și modernizarea sistemului educațional, ținând cont și de tradițiile învățământului românesc;
- modificarea adecvată a planurilor-cadru, a programelor școlare și a curriculum-ului;
- adoptarea unei **LEGI A MANUALULUI ȘCOLAR**;
- crearea și dezvoltarea unui sistem de formare inițială și continuă a forței de muncă specifice sistemului de învățământ;
- sprijinirea de către stat, prin toate mijloacele, a elevilor proveniți din mediul rural și din medii defavorizate pentru continuarea studiilor prin învățământul profesional și liceal, în vederea dobândirii unei calificări și integrării pe piața muncii;
- asigurarea stabilității forței de muncă din învățământ, prin re poziționarea socială și materială a acesteia în sistemul bugetar;
- diminuarea, până la eliminare, a birocrăției din învățământ;
- depolitizarea sistemului de învățământ;
- promovarea și derularea unui dialog social real;
- modificarea legislației muncii și a dialogului social, în acord cu directivele internaționale, cu interesele membrilor de sindicat și ținându-se cont de specificul anumitor sectoare de activitate – între care și învățământul preuniversitar.